

Apródhírek

Drégelypalánk község lapja

II. évfolyam 3. szám

2005. július 17.

„Bajvívás és mulatság...”

Szondi

várjátékok

2005. július 17. vasárnap

11 órától Drégely váránál:

A hollókői Szent László Lovagrend vitézeinek viselet- és fegyverbemutatója, fegyverek kipróbálása, ostromjáték, solymászbemutató

a Balassi Bálint Íjász Egylet íjászbemutatója

Várbemutatót tart Teszari Károly, a Drégelyvár Alapítvány Kuratóriumának elnöke

13 óra : Ünnepi köszöntőt mond

Dr. Szörényi László egyetemi tanár, a MTA Irodalomtudományi Intézet igazgatója,

valamint Dr. Csorba Csaba főiskolai docens, régész, történész

„Százötven csillag” - A Varietas Pódium Színház zenés műsora

Szondi gáyszdala - Nagy Krisztina operaénekesnő előadásában

Igricek együttes középkori zenét játszik

14.30 órától a vár alatti Schaffer-kúti tisztáson: Az Egri Vitézlő Oskola vidám haditorna színjátéka, fegyvernemek bemutatója és kipróbálása, vívás, nyilazás, vitézpróbák, vitézzé avatás, keressük a várkapitányt és kapitánynét!

Rendhagyó élő történelem óra, hastáncosok bemutatója, kézműves kirakodóvásár és élőmunka-bemutató (bőrözés, szövés, kosárfonás, csuhézés, nemezelés, hennázás stb.)

Kézműves játszóházi foglalkozások, Életmód-sátor. Este a közeli Nomád-tábor területén tábortűz zárja a programot!

A tábor területén egész nap étkezési lehetőség, íjászat, légpuskalövészet, ügyességi játékok!

Drégelypalánk község Önkormányzata szeretettel várja az érdeklődőket!

Ez évi első számunkban tájékoztattuk olvasóinkat önkormányzatunk 2005 évre elfogadott költségvetési tervéről. Most szeretnénk információt nyújtani a tervezett fejlesztések megvalósításának üteméről, helyzetéről.

Május elsejétől megnyitottuk a Teleházat. Négy internetes számítógép használatára, fénymásolásra, fax küldésére illetve fogadására nyílik itt lehetőség, önköltségi áron. Az elmúlt közel két hónap tapasztalatai kedvezőek, a látogatottság nő.

Itt fogadja ügyfeleit a falugazdász is, az eddiginél kényelmesebb és zavartalanabb körülmények között. Néhány napon belül megkezdődik a Teleházhoz vezető park rendezése is járdaépítéssel, padok elhelyezésével, parkosítási munkák végzésével.

A nyári hónapokra tervezzük a Művelődési Ház első épületrészének tetőfelújítását is. Az iskolában már megkezdődött a nyári karbantartási munkák végzése, mely a tantermek belső festésének felújítását, asztalos-javítási és burkolat-felújítási munkákat jelent. Sor kerül néhány bútor vásárlására is, valamint a belső információs hálózat javítását és beüzemelését is elvégezzük. A nyár folyamán a többi intézményünk belső karbantartási - és a világítás korszerűsítési munkáit is elvégezzük. Készülnek a temetői urnafal /Kolumbárium / tervei is, a kivitelezés néhány héten belül megkezdődik. Az urnafal a temetői ravatalozó előtti téren kerül megépítésre, és egy új temetkezési formát, új lehetőséget nyújt elhunyt hozzátartozóink részére.

Közel egymillió értékben elvégeztük a tél folyamán tönkrement községi útjaink kátyúzását, javítását is, és a vár felé vezető út javítása is megtörtént. Szükség esetén az idén végzünk még útjavítást, valamint a burkolt árkok javítását is elkezdjük.

Néhány szót a pályázatokról

Két községi út /Rákóczi út alsó szakasza és a Dobó út / felújítására nyújtottunk be pályázatot 9,5 millió értékben. Ebből 50%-ot kell az önkormányzatnak biztosítania. Kedvező pályázati bírálat esetén az útfelújítás / 6 cm aszfalttréteg terítés / nyár végén, ősz elején készül majd el.

Továbbra is próbálkozunk a szennyvíz-csatorna kiépítéséhez szükséges pénzügyi források megteremtésével. Ennek érdekében a tavalyi év két sikertelen pályázata után 2005-ben címzett támogatásra nyújtottuk be igényünket, ismét reménykedünk...

Néhány héten belül megtörténik a majdani tájház és múzeum alapjául szolgáló volt harangozó ház megvásárlása is. Az ingatlan átalakítása, átépítése, parkosítása és berendezése ügyében a tervezővel felvettük a kapcsolatot. Folyamatosan keressük a megfelelő pályázati lehetőséget az átalakításhoz szükséges pénzügyi fedezet egy részének biztosításához. Ez évben még járdaépítés nem jelent meg pályázati kiírás.

Változatlanul szeretnénk a Szondi parktól a Nagyállomás felé vezető járdát megépíteni, melynek terveit elkészítettük, építési engedéllyel rendelkezünk. Bízunk ez év második felében aktuális pályázat megjelenésében, melynek kedvező elbírálása esetén a 7 milliósi járdaberuházás is megvalósulhatna.

Végezetül tájékoztatjuk lakosainkat, hogy kilenc környező község közreműködésével megalakítottuk a **Sugárkankalin Turisztikai Egyesületet**, melynek bejegyzése folyamatban van. Ez az egyesület lenne hivatott turisztikai, fejlesztési programunk megvalósítására, mely néhány év alatt remélhetően sikeres lesz.

Ez évben igyekszünk a községek közti információs rendszert kiépíteni s községünkben egy turisztikai központot kialakítani, valamint tervezzük a kilenc település közös turisztikai honlapjának elkészítését, folyamatos működtetését is.

Dombai Gábor polgármester

ESZÁRMAZOTTAK TALÁLKOZÓJA

2005. április 30.

Mi, Drégelypalánkiak

Április 30-án egy nagyon kedves ünnepség volt a palánki Kultúrházban. Helybeliek értékes, szép alkotásaiból egy kiállítás megnyitása, valamint ezt követően a Drégelypalánkról elszármazottak első találkozója. Kedves társaság gyűlt össze finomságokkal megrakott fehér asztal mellett. Mindenki mindenkit megismert, felismert, egynemely esetben kisebb-nagyobb fejtörések után. Különböző életkorú emberek, akik különböző időpontokban kerültek el a szülőfaluból. De egy tekintetben azonosak voltunk, vagyunk: egyformán fontos számunkra „palánki mivoltunk”. Dombai Gábor - egykori iskolatárs - polgármester úr tartott egy rövid tájékoztatót a falu életéről, gazdasági helyzetéről, az iskoláról, a kulturális életéről. Említette, hogy kialakulóban van 9 falu turisztikai összefogása, szó van a falusi turizmus helybeli elindításáról.

Néhányan kiegészítették, mondván: ne hagyjuk ki a jó kis horgászási lehetőségeket az Ipolyon. Szó esett az egykori Szondi kápolnáról, a falu gondjairól. A megjelent képviselők szívesen kínálták a „kishegyit”, nemkülönben az asszonyok a már említett finom falatokat. Dr. Boda László professzor úr anekdotázott, Botka Valéria büszkén emlegette palóc származását. Nagyon jó hangulatú beszélgetés alakult ki.

Mi érdekelt minket, akik elszármaztunk igazán? Amikor hazajövünk, és már megbeszéltük a családi eseményeket, akkor biztos, hogy rátérünk a „Mi újság a faluban?” kérdésre. Szamba vesszük a közelebbi rokonokat, ismerősöket, aztán a falu eseményeit. Ezáltal valahogy úgy érzi az ember, nem szakadt el teljesen. Jó találkozni iskolatársakkal, lehet jókat beszélgetni templomba menet-jövet. De nemcsak a jelen történéseit hallgatja szívesen az ember, hanem örömmel hallgatja meg sokadszorra is a régivolt eseményeket, adomákat. Nálunk otthon nagyon sok palánki,- no és persze drégelyi történet forgott, nagyon sokat meséltek a szüleim. A találkozáson kiderült, másoknak is vannak történeteik. Gondolom, sok családban felidéződik egy-egy jeles nap, összefüggés kapcsán olyan történet, ami úgy kezdődik „hát tudjátok, amikor...”

Nos, ezeket jó lenne összegyűjteni, nemlenjenek feledésbe. Már jómagam is elég sokat gyűjtöttem, leírtam ezekből. Gondolom, ez a téma sokakat érdekelt, szívesen mesélnek, vagy csak egyszerűen hallgatják mások történeteit. Jó lenne ezeket valamilyen formában közkinccsé tenni!

Mindannyiunkat érdekelnek a falu ünnepei, eseményei. Nagyon örülünk, hogy szülőfalunk ápolja hagyományait, és új lehetőségeket, új utakat is keres ezen a téren. Talán az elszármazottak is ennek az útnak a kereséséhez hozzáadhatják a maguk ötleteit.

Köszönjük ezt a találkozót, és partnerek vagyunk Drégelypalánk életében.

Marosszékyné Csósza Mária

Dr. Boda László professzor úr is részt vett az Elszármazottak találkozásán.

Egy kiállítás margójára

*“Szemet gyönyörködtető,
lelket felemelő élmény ez a kiállítás.
Köszönet a rendezvény megálmodójának
Ildinek!”*

E sorokat írtam a vendégkönyvbe. S valóban :
nemcsak a falu népe, az elszármazottak, hanem a késve
idelátogatók is elismerően nyilatkoztak róla szóban és
írásban.

A kézimunkák sokfélesége, múltja, jelene árulkodik
alkotójának izléséről, szépérzékéről, ügyességéről.
Mindegyik remekmű! Hasznos időtöltés, idegnyugtató? -
Igen! Lakáskultúránk része? - Igen! Régi és új alkotások
igenis megférnek egymással!

A régiekhez emlék fűződik: kik készítették, hol és
hogyan használták. Hagyományörzés, elődeink
tisztelete rejlik benne: feliratos falvédők, gobelinek,
horgolások, hímzések, zsinórcsipkék stb. Az újabbak
igazodnak a mai lakáskultúrához, divatot teremtenek,
de a gyökerekből táplálkoznak: lenvászon terítő
csipkedíszítéssel, az Amerikából származó foltvarrás,
a maradék anyagok hasznosítására. Megannyi ötlet, és
csak a fantázia szab határt. A Hófehérke és a hét törpe
kézzel varrott falvédője elvarázsolt. Mennyi
türelem, szeretet, a gyermekvárás öröme van
minden öltés mögött, csakúgy mint a türelem-
üvegek. Alkotója nemcsak saját öröme, de
mások csodálatára is számíthat. Végül szeretnék
gratulálni Mózer tanár úr képeihez. Ecsetje
nyomán a nógrádi táj szépsége, történelmi múltja
elevenedik meg, de sokoldalúságát a csendéletek,
állandábrázolások is mutatják. Egészségben, sikerekben
gazdag további éveket kívánok.

Tóth Zsuzsanna gyönyörű, szívhez szóló és gondolat-
gazdag megnyitója után én is szeretnék gratulálni minden
kiállítónak, aki féltett kincseit megosztotta velünk.

Várjuk a folytatást!!!

Szumutku Andrásné

Utóirat a kézimunka kiállításához

Szeretnénk megköszönni minden látogatónak, hogy 2005. április 30.
és 2005. május 08. közötti időszakban rendezett kiállításunkat
megtisztelte érdeklődésével. Szívmelengető, biztató szavai és a
vendégkönyv által üzenő sorok megerősítést és hitet adnak további
munkánkhoz. Szeretnénk köszönetet mondani minden segítőnknek
és látogatóknak, az alábbi ősi ír idézettel: *Terényi Istvánné*

**“Nevetni, mert a lélek
legszebb zenéje,
Olvasni, mert ez a
bölcesség alapköve,
Dolgozni, mert ez a
siker ára
Játszani, mert ez az**

**örök ifjúság titka,
Szeretet adni, mert ez
gyógyítja az embert,
Egy pillanatnyi mosolya ,
mert ez az arc legszebb ékszere,
Néhány kedves szóra,
mert ezzel könnyebbé
tehetjük az életet.”**

VAKÁCIÓ!!!

(Befejeződött a 2004 / 2005. tanév)

Tíz hónap munkája után vidám gyereksereg kezdte meg a nyári szünidőt. Közel két hét és fél hónapon át a feltöltődés, pihenés, a kikapcsolódás napjai következnek. A tanév utolsó hetei, napjai a tanévzárás vidám hangulatában teltek a mi kis iskolánkban is.

A zeneiskola növendékei a tőlük megszokott módon gyönyörű műsorral zárták a tanévet. Csodálatos élménnyel ajándékozták meg mindazokat, akik megtekintették műsorukat a Művelődési Házban.

Május végén Ki mit tud? - ot szerveztünk iskolánkban, melyen tanulóink közel egyharamda szerepelt, különféle műfajokban csillogtatták meg a tehetségüket.

Szinte minden osztályunk hagyományainkhoz híven osztálykiránduláson vett részt a tanév utolsó napjaiban, ahová szülők is elkísérhették a gyereket. (Szentendre, Budapest, Gödöllő, Lepence) Tartalmas, szép élményekkel tértek haza valamennyien. Az iskolánkban hagyományos „Diákjuniális” két rendezvényén a Sportnapon és a Diáknapon gazdag, színes program várt a gyerekekre ebben a tanévben is. A Sportnapon első alkalommal osztottuk ki a „**Jó tanuló, Jó sportoló**” díjat - egy gyönyörű kupát - , melyet az idén Czellahó Adám, Herczeg Péter és Mestra Dorottya 7. osztályos tanulók vehettek át. **Gratulálunk nekik!!**

A Diákjuniális második napján a különféle szellemi és ügyességi vetélkedőkön nyert tanulókat jutalmaztuk meg. Rengeteg, értékes ötletes ajándékot nyertek a szerencsések. A napot a TÁTIKA igen népszerű bemutatója zárta, ahol pirosra tapsolhattuk tenyerünket a produkciók láttán. Az iskola udvarán főzött finom ebédből - melyet a takarító nénik készítettek el - , bőven jutott mindenkinek.

Ezúton mondok köszönetet a tanulóink nevében is : a helyi Takarékszövetkezetnek, a Zentis Hungária KFT.-nek, a Szondi Ipari Szövetkezetnek, s nem utólsó sorban az Önkormányzatnak, valamint Csiri József vállalkozónak, akik segítő támogatásukkal nagyban hozzájárultak rendezvényeink sikeres lebonyolításához. 2005. június 11- én szép külsőségek között búcsúztak el a zsúfolt-ságig megtelt Művelődési Házban ballagó 8. osztályos diákjaink, majd június 17- én tanévzáró ünnepélyen hivatalosan is lezártuk az iskolai évet.

Vidám, kellemes vakációt, tartalmas szórakozást kívánunk a nyárra minden tanulóink, dolgozónak, kollégáinknak.

Találkozunk újra 2005. augusztus 31- én a 2005 / 2006. tanév tanévnyitó ünnepségén!!!

Kiszely Józsefné

Horváth Imre:

Mit kívánjak nyárra?

*Homokvárhoz: kupacot,
horgászoknak: kukacot,
hegymászóknak: nagy hegyet,
hús fagyíhoz: friss jeget,
folyópartra: fát, nagyot,
vakációt, száz napot.*

Május 12-én Nagyorosziban „Ovitalálkozó” - n vettünk részt a nagycsoportos óvodásokkal, ahol a régióból több óvoda képviselte magát. Népi és modern táncot adtunk elő, amely nagy sikert aratott a nézők körében. Vastaps volt a jutalmunk. Betekinthettünk más óvodák életébe a kiállított gyermekmunkákon, szerepeiken és a közös játékon keresztül.

- Balassagyarmaton a Palóc Múzeumba tettünk látogatást a középső- és nagycsoportos óvodásokkal. A tárlatvezetés érdekesebbé tette számunkra a látványt.

- Június 5-én, vasárnap 17 órakor tartottuk a tanévzáró műsort és a ballagást a Művelődési Házban. Az alkalomhoz illően dekorált környezetet a Műv. Ház dolgozói biztosították, ezzel is emelve az ünnepély színvonalát.

- Június 17-én a nagy és középső csoportos gyerekekkel az ő kérésükre megismételtük az áprilisi kirándulást. A Lourdes- i barlangnál velük közösen eltakarítottuk a hervadt virágokat, és friss vizet öntöttünk a többi vázába. A közös játékot, a csoportok közötti versenyszerű kötélhúzást mindenki élvezte.

BÚCSÚ NAGYCSPORTOSAIMTÓL

Elmúlt egy tanév, amikor különös emóciók kerítettek hatalmukba. A búcsú mindig nehéz, különösen olyan emberektől, akik naponta életünk részei. Együtt éltük meg egymás jó és rossz kedvét, kellemes és kellemetlen élményeket, az elénk táruló ismeretlen dolgok, jelenségek felfedezését, együtt küzdöttünk, birkóztunk meg a célul kitűzött feladatokkal. Ezek egyre erősebbé, intenzívebbé tették az egymás között kialakult érzelmi szálakat. A búcsú emocionális hatása mellett felvillannak a lelkiismeret által megfogalmazott gondolatok, kérdések is. Mit adtam útravalóul ezeknek a gyerekeknek? A vállra vetett ballagási tarisznyába belekerült a szimbolikus „ hamubasült pogácsa” . Az élet tarisznyájában mit jelképezne a „ hamubasült pogácsa”? Mit táplál? Mit sütöttem bele? Adtam maradandót, hasznosat, felhasználható? Ebből a tarisznyából bizonyos élethelyzetekben elő tudnak majd valamit venni az általunk nyújtott érzésekből, ismeretekből, empirikus tapasztalatokból az adott szituációhoz szükséges momentumot, emlékképet, készséget, képességet, stb..? Amit elő tudnak venni, az építő jellegű? Mit kellett volna másként tennem, ami okulást jelent a jövőre vonatkoztatva? „ A kisgyermekkel mindent elértünk személyes példa és tett által.” (Brunoszvik Teréz) Kiálltam a próbát? Milyen volt ez a személyes példa? „ A legelső kötelességed, hogy megalkosd saját boldogságod. Csak ha boldog vagy, akkor leszel képes másokat boldoggá tenni.” (L. Feuerbach) Megvalósult ez? Sikerült-e Kodály Zoltán intelmét megtartani, ami célként egész évben szemünk előtt lebegett? „ Szentnek kell tartanunk a gyermek érintetlen lelkét, amit abba ültetünk, minden próbát kiálljon. Ha rosszat ültetünk be, megmételeyezzzük egész életére.... S ha jó magot ültetünk bele, egész életében virágzik...” Remélem, a mérleg serpenyőjének a jó oldala billen lefelé. Talán megéreztek, hogy mindannyian egyformán kedvesek voltak nekünk, annak ellenére, hogy individuumok (egyediek, egyéniségek) . A mi elfogadásunk, viselkedésünk, elvárásaink alapján reméljük, kialakultak az iskolaérettség és egyben az élet alternatív programunkban is megfogalmazódott- sikerkritériumai. (A következő számban írok az iskolaérettség feltételeiről.)Bízom benne, hogy ezeket a kialakult kritériumokat, képességeket a tarsolyukból mindig a megfelelő pillanatban tudják elővenni. Az iskolában legyenek olyan jó közösség, és az a csapatszellem hassa át életüket, közös tevékenységüket, ami eddig is jellemző volt óvodai miliójükben (környezetükben).

Búcsúznak: Benedek Alexandra Benedek Orsolya Bogdán László Márkó Dombi András Kecskeméti Julianna Kovács Cintia Németh Ronaldó Pintér Petra Styaszni Gábor Tóth Roland Varga Dominika Vidák Melinda

Óvodánkban augusztus elsejétől kezdődik a nyári szünet, amelyhez a következő idézettel fejezem ki jókívánásaimat:

Mák Józsefné óvónő

Járhattad az Alpok hegyeit vagy Görögország szebbnél szebb vidékeit, ha nem túráztál a Börzsönyben, bizony semmit sem láttál! Mi, akik részt vettünk 2005. május 7-én a kemencei völgyből (VILATTI) induló túrán, a vidék olyan érintetlen tájaival találkozhattunk, ami egy életre maradandó élményt nyújtott.

A 13 fős csapatot Géring Péter vezette, akitől bátran kérdezhettünk a fákról, a virágokról és az állatokról, de nemcsak a természettel kapcsolatos kérdésekre tudott választ adni, hanem a még látható váromok történelmi múltjáról is. A tizenháromas szám szerencsét hozott, mert az egész napot mosolygós napsütés kísérte. Hihetetlennek tűnt a tavaszi ibolyamező májusi virágzása. A lábunk alatt ott díszelgett még a vidékre jellemző salátaboglárka, a fehér csillaghúr, de megtalálható még az oly ritka kosbor és a tubarózsa is. Kacsaringós patak mentén a kövek között szalamandra pihent, egy kicsivel odébb feketerigó fészke bukkanunk öt tojással, miközben a távolból kakukk hangja szólt a kőrisfák közül. Ezen a túrán tudtuk meg, hogy a kemencei hegyek között is található Holló-kő. Erről a vulkanikus eredetű magaslatról olyan tájban gyönyörködhetünk, amely egyedülálló az egész országban. Természetvédelmi szempontból komoly értéket képvisel ez az érintetlen terület, mivel nincsenek utak és egyéb építmények, villanypóznák, amik megosztanák a táj harmóniáját.

Csodálatos kilátás nyílt az Ökör oromról is. Láthattuk a Jancsi várát, amely bronzkori menekülő vár volt. A Kövirózsa gerincen haladva láthattuk a Godó várát, megálltunk a Salgó váránál, amely a tatárjárás idején fontos közlekedési útvonal mellé épült. A lankás völgyek vonulatán át elláttunk a Dunát övező pilisi hegyekig. A Hamu-háznál értünk le a hegyről, és a Csarna-völgyi patak mentén sétáltunk vissza a kiindulási ponthoz.

Legyünk büszkék arra, hogy a mi Börzsönyünkben található ez a titokzatos táj, mely emberi kéz nyomát nem viseli, - ezért VÉDJÜK ÉS ÓVJUK! - *K.M.*

A GYAPJASLEPKE

2003 nyarán ijesztő hangú híradások jelentek meg a sajtóban egy hernyó-invázióról, mely az ország egyes részein katasztrófával fenyegetett. A hírekben szereplő hernyó a gyapjaslepke (*Lymantria dispar*) hernyója, melynek fő jellemzője, hogy tömegszaporodásra képes.

A legtöbb hazai fa- és cserjefaj megfelel táplálékául. Tömegszaporodásai során még a fenyőféléket is képes lecsupasztatni. Kedvelt tápnövényei a csertölgy, a kocsányos tölgy és a nyárok. Tömeges elszaporodása általában ott alakul ki, ahol ezen elsőrendű tápnövényei nagy számban vannak jelen.

A fák törzsén lévő narancssárga, szőrrel borított petecsomókból április végén kelnek ki a hernyók, innen a koronába másznak és megkezdik a táplálkozást. Képesek selyemszálat képezni, aminek segítségével a fejlődés korai szakaszában több tíz kilométert is megtehetnek a szelek szárnyán. A kifejlett hernyó akár a 70 mm-es méretet is elérheti. A bebábozódás után 2-3 hét elmúltával kelnek ki a lepkék. Egy-egy nőstény lepke általában néhány száz petét rak. A gyapjaslepke minden fejlődési alakjának vannak természetes ellenségei. A petéket és bábokat a cinkék, csuszkák, a bábokat pedig az erdei egerek kedvelik.

A föld felszínére kerülő hernyókat a békák, sünök, cickányok és a rovarok ritkítják. A kifejlett lepkéket a denevérek, a madarak és a már említett kismélsősök zsákmányolják. A gyapjaslepke időnként látványosan magas egyedszámban jelenik meg az erdőkben, és ilyenkor károkat okoz. Azonban fontos tudni, hogy az egyedszám jelentős ingadozása természetes jelenség, amely része az erdei ökoszisztéma működésének. Ezt a jelenséget véglegesen megszüntetni nem lehet, és nem is volna helyes. A természeteshez közeli erdők kialakításával viszont jelentősen lehetne csökkenteni a kártételeket.

Nálunk, beleértve ebbe Drégelypalánk környékét is, 10-12 évente jelentkezik tömegesen. A tarrágást követően kialakuló táplálékhiány miatt csekély számú hernyó tud szaporodásra képes lepkévé fejlődni, ezért a következő évben kikelő néhány hernyó már nem okoz látványos rágást az erdő fái. A fák általában képesek kiheverni a kártételt, bár azévi növekedésüket visszaveti a tetemes lombvesztésig.

A védekezés során megelőzőként kerülni kell a nagy kiterjedésű, egyfajfajú, egykorú erdők létrehozását. A kártétel csökkentését célzó védekezési módok gyors és látványos eredményeket hozhatnak, de alkalmazásuk jelentős beavatkozást jelent az erdő működésébe, és csak jelentős esetben javasolt, például lakott területek, üdülőövezetek közvetlen környezetében, parkokban, fiatal erdőszítésekben. Ezen védekezési módok költsége 10-15 e Ft hektáranként.

Végezetül szükséges megemlíteni, hogy a hernyók szőre az érzékeny bőrű embereken viszketést, bőrpírt, esetleg hólyagokat okozhat. Ezek a tünetek azonban jóval enyhébbek, mint amelyet más lepkefajok hernyószőrei okoznak. *Géring Péter*

RENŐRSÉGI HÍREK Süket csend...

Csattanás. Aztán a süket csend. A gyász, a tehetetlenség, a szomorúság csendje. Döbbenetes hirtelenséggel távoztam el az élők sorából. Pedig nem alkohol által tompított reflexű, káprázó szemű, megromlott ítélőképességű ember ült a volánánál, hanem kiváló fizikai kondícióval, nagyszerű reflexekkel, villámgyors helyzetfelismeréssel megáldott valaki. Nem megviselten tartottam hazafelé, hanem frissen, kipihenten. Ha valaki, akinek az átlagnál messze nagyobb esélye van a baleset elkerülésére, akkor én voltam az. S ha van valaki, akinek jó a kilátása egy minden jözan emberi számítás ellenére mégis bekövetkező ütközés elkerülésére, akkor szintén én voltam az. Mégis tragikusan végződött az út. Egy, csak egyetlen fontos dolog hiányzott ugyan, de az nagyon. Nem volt becsatolva a biztonsági öv.

Az öv használatának megrögzött ellenzői azonnal felkaphatják a fejüket, és elővesznek valami történetet, amelynek szereplője épp annak köszönhette megmenekülését, hogy nem volt becsatolva a biztonsági öve. Nem vitatom, egyes kivételes esetekben, lehet igazuk. Azonban a járműgyártó cégek kísérletei igazolják azt, hogy a biztonsági öv használata baleset bekövetkezése esetén jelentős szerepet játszik a testi épség és az élet megőrzése érdekében. Továbbá az öv használatának ellenzői másik érvként azt mondják, hogy azért nem kötik be magukat, mert nem tudnak majd idejében menekülni, ha kigyullad vagy vízbe esik az autó. Éppen az ellenkezője igaz: az nem tud menekülni, az ég benn, az fullad meg, aki szétzúzta az arcát a kormánykeréken, vagy eltörte a karjait az autóban hanykolódva. A statisztikák azt bizonyítják, hogy aki az öv jóvoltából sértetlen marad, vagy alig sérül meg, nagy eséllyel jut ki az összetört járműből.

Vegyék úgy, hogy e sorokon keresztül egy csalódott ember szólt Önökhöz. "Emberek, olyan hirtelen történtek a dolgok, hogy azt kivédeni ember nem tudja! Azt az ütést felfogni semmilyen izom nem képes! **Az ég szerelmére, ne haljanak meg idő előtt, ne hagyják itt szereteteiket! Csatolják be a biztonsági övet!**"

Nagy Mihály Csaba r.tzls.

Apróhírek

Drégelypalánk község lapja

Megjelenik kéthavonta 550 példányban.

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Szerkesztőség:

Művelődési Ház és Közművelődési Könyvtár

Drégelypalánk Fő út 7. Telefon: 35/367-364, 567-070

Készült: Z. Horv Reklámstúdió, Dejtár

Felelős kiadó: Dombai Gábor polgármester

- Szent Iván napja- június 24. - a szerelem tüze

Nagymam elbeszéléséből emlékszem a Szent Iván napi a tűzgyújtásról és tűz-ugrásról, ami lényegében leányszokás volt. A szerelem tüzéről beszélnek a hagyományok, ami a párválasztás, a férjhez menetel érdekében történt. Szent Iván napja előtti vagy utáni vasárnap este, amikor már sötétedett, a lányok kimentek a drégelyi Kisállomás feletti rampás oldalra, s ott az oldalon gallyakból, szőlővenyigéből tüzet gyújtottak. A tűzgyújtáshoz szalmát és gyufát vittek magukkal. Amikor a tűz égett, körülvették, és csúfoló nótákkal a falu összes leányát és legényét kiénekeltek.

A leányok ünnepelő ruhába öltöztek, mikor a tűz már lejjebb lohadt, felfogták a szoknyájukat, hogy meg ne gyulladjon, és egyenként sorban átugorták a parazsat.

A leányok nagyon várták ezt az alkalmat, a legények gyakran mondogatták: "Szent Ivánra kidalolunk benneteket". Előfordult az is, hogy ha valamelyik fiatal legényt nem azzal a leánnyal dalolták ki, aki tetszett neki, akkor a legény megharagudott, és csúnya magyar szokás szerint káromkodott a lányokra. Egész éjjel nótáztak, hogy a falu visszhangzott tőle. Valószínűleg a Rákóczi indulóval zártak Ez a szép népszokás feltehetőleg az 1925-30-as években elmaradt.

Ragács Imréné

Jól sikerült majális a Nomád táborban!

Kulman Öcsi Nomád táborában volt a majális a történelmi nevezetességű Aranygombon.

Vadpörkölt főtt a bográcsban, a sör-sátorból szólt a zene. A fiatalok fociztak, íjászversenyen vettek részt. -A Kovács-kúthoz is le lehetett menni, mivel gyönyörűen kitarították ezt a helyet. A kút vize jéghideg és frissítő. A kút környékén felfedeztem, hogy még van „berlinger” - ez egy zöld növény -, melyet régen koszorúkötéshez használtak fel.

Egy majálistozó

Aktív Nők Klubja alakult Drégelypalánkon

Alig 7 hónapja, november végén alakult meg a klub Géringerné Andrea vezetésével. A hét hónap alatt nagyon sok színes tevékenység folyt, és érdekes programokon vettünk részt, melyeket szeretnénk most felidézni. Sokat tanultunk egymástól az ötletes csomagolástól kezdve az ünnepi asztalra kerülő finomságokig, a hozzájuk illő borokkal együtt. Ezt hasznosíthattuk karácsonykor, húsvétkor és a családi ünnepek alkalmával egyaránt.

Több alkalommal közös mozilátogatáson vettünk részt Balassagyarmaton. Gyakran meglátogattuk Szlovákiában Egeg községben az uszodát, mely tőlünk csak 25 km-re található. Nagyon rendezett, tiszta, szép környezetben lehet felüdülni, pihenni, szórakozni. Kiváló minőségű vízben lehet úszni, valamint szauna, szolárium és melegvízes medence is van a hotelben. Hasznos tanácsokat kaptunk a napi szépségápoláshoz (kozmetikus, fodrász). Elmerültünk a zene rejtelmeiben. Vendégül láttuk a Dejtári Fonó tagjait, és egy másik alkalommal a Polgármester Urat. Közös sütéssel készülünk a Szondi Várjátékokra.

A foglalkozásokat minden második héten, kedden tartjuk a Művelődési Házban. Minden olyan aktív nőt szeretettel várunk, aki tartalmasan, értelmesen, baráti körben szeretné eltölteni szabad idejét

Egy aktív klubtag

SZÍNHÁZLÁTOGATÁS A BUDAPESTI MADÁCH SZÍNHÁZBAN VOLT EGYSZER EGY CSAPAT...

Drégelypalánkon is volt egy csapat, amely arra szavazott, hogy érdemes jegyet váltani erre az előadásra. A darab Andrew Lloyd Webber: Beautiful Game /Szép játék/ című műve alapján készült angol-magyar koprodukcióban. Rendezte: Szirtes Tamás.

A Volt egyszer egy... kezdetű művek többnyire egy jól működő szervezet, közösség, emberi kapcsolatok széthullásához, összeomlásához vezetnek. A darab nem vonultat fel sztárszereposztást, így elfogulatlanul tudunk azonosulni a szereplőkkel. Az Írországi játszódó történet O'Donell atya edzősége alatt működő focicsapat játékosairól és a focistákért rajongó lányokról szól, ők így együtt egy csapat. A történet alapkövét John és Mary szerelme, majd később házassága szolgáltatja. A körükjűk szerveződő barátok, barátnök sincsenek kevesebb figyelemmel kitüntetve, mindenkinek megvan a saját kis története, sorsa, kinek milyen formában. Azonban a katolikusok és protestánsok közti vére menő harc mindent szétrombol, megront, a békevágyat ellehetetleníti (nem volt nehéz a történet ezen vonatkozását áthelyezni a magyar politikai csataterre). A helyzetkomikumok nagyszerűek, őszinték, giccsmentesek. Felejthetetlen, amikor John és Mary a nászéjszakájukon próbálják levetkőzni gátlásaikat, hisz ők tényleg ott vannak együtt először. A bukás azonban elkerülhetetlen, egyesek diszidálnak, megnyomorodnak, meghalnak. A változás esélye felcsillan a következő generáció képében.

Egy biztos, szerintem örülhetünk, hogy csipkerózsika-álmom helyett egy szívszorító, valós érzelmekről szóló darabot láthattunk. Köszönet jár érte!

Benyó Balázs

Nyugdíjas klub

2005. május 31-én Tóth Laci bácsi meghívására a Kishegy aljában, a pincéknél tartottuk meg a nyugdíjas klub nyár előtti utolsó találkozóját. Egy nagyon jó hangulatú, jól sikerült találkozás volt. Közös paprikás krumplit főztünk. A jelenlévő "fiúk" ápolták a tüzet a bogrács alatt. Volt aki szalonnát, volt aki kolbászt, volt aki krumplit és hagymát hozott. (Meg-jegyezném, itthon ritkán sikerül ilyen jól az étel. Valószínűleg a kinti levegő és a bogrács füstje adta a jó ízt.) Terényi Pityu bácsi tangóharmonikán játszott, hol egyházi, hol világi énekeket, melyeket vele együtt énekelünk. Laci bácsi pincéjében nagyon kellemes pincehideg bor van, amivel szeretettel kínált minden jelenlévőt. A prészázból nyílik a borospince, melyben szerintem a falu legnagyobb hordója található, 800 literes!

Régen a bogyós gyümölcsök előtt, szőlővel foglalkoztak a palánkiak. Emlékszem, gyermekkoromban még én is voltam Édesapámmal Budapesten bort árulni. Sajnos már nagyon kevesen művelik a szőlőket, így az ízletes, zamatos borok lassan eltűnnek Palánkról. Nagyon finom volt a Mancsi néni által sült, még meleg pogácsa, Ica néni és Böbe által hozott herőke is. Olyan jó hangulat lett, hogy elfelejtkeztünk a fakanálról is, amivel a paprikás krumplit kevergettük, így az véletlenül elégett a tűzben. Mindenkinek szeretettel köszönjük a részvételét, Laci bácsinak a meghívást és a helyet. Megfogadtuk, hogy legközelebb is tartunk még kinn nyugdíjas klubot, mivel a helyszín nagyon szép és az idő is kellemes.

Ragács Imréné

Elsőáldozók:

Alsó sor: Nyebehaj Máté, Szabó Kitti, Imre Lilla, Erdős Elvira, Mestra Miklós, Fazekas Bernadett, Juhász Roland, Tar Kristóf, Tóth Szabolcs,

Felső sor: Gaspari Gréta, Pusztai Alexandra, Vidák Elizabeth, Piszár Gábor, Pál Bence, Gubran Gergő, Pásztor Marcell, Garam Krisztián,

SPORTÉLET

Előző számunkban már beszámoltunk arról az örömteli hírről, hogy serdülő focistáink az **Ipoly menti Labdarúgó Bajnokságon** győzelmet győzelemre halmoztak. Az összesített eredményekből kiderült, hogy a benevezett csapatok közül csak egynek sikerült megelőzni a fiúkat. A **díjátadásra a Kemencei-völgyben** a majális keretében került sor, ahol a **lelkes kis focisták a II. helyezését járó érmeiket és okleveleket vehették át.**

A legnagyobb meglepetés az volt mindannyiunk számára, hogy elnyertük a **“Legsportszerűbb csapat”** címet is. Az események megkoronázásaként a fiúk 2 napos jutalomkiránduláson (biciklitúrán) vehettek részt Kemencén, ahol sokat fürödtek, fociztak, pingpongoztak.

Külön köszönet illeti a csapat edzőjét, Czellahó Gábort, aki időt és energiát nem sajnálva készítette fel a gyerekeket, és Kocsis Lászlót, aki olykor szabadidejét is feláldozva vállalta a szállításukat.

H.K.

GÓLYAHÍR

2005. május - július hónapban születettek:

- Németh Jázmin (Horváth Izabella, Németh Győző)
- Vidák Mária (Kanalas Etelka, Vidák István)
- Kóczé Evelin (Kóczé Boglárka, Kovács Attila)
- Tóth Boglárka (Busai Beáta, Tóth Attila)
- Kiss Anasztázia (Kutka Marianna, Kiss Rudolf)
- Bangó Tibor (Bangó Klementina-Kovács Tibor)
- Mátyás László és Richárd (Burai Anita, Mátyás László)
- Katona Márk (Kövi Mária, Katona Sándor)

KEGYELETTEL BÚCSÚZUNK

Eltávoztak közülünk:

- Lipták Józsefné (Szabó Margit), Benkó József
- Nagy Lajos, Mechura Lajos
- Korcok Józsefné (Tóth Ilona)
- Rónai Sándorné (Szabó Mária), Mechura János